(3) (4) (5) (6)

פ"ר נ"ך - מ': כל הבקרה לעולה שניים עשר נרות, שמלים שניים עשר, כבשים בני שנה שניים עשר ותמימים. ושעירי עזים שניים עשר לחטאת.

ובכל בקר עדר השלמים, עגלים לעולה נרות שלים שנים, אילים שנים, כבשים בני שנה חמישים. לאו אומר ובכל הבקר לבדה השלמים (הבקר כולל לפרים) ועבור עולה וחטאת, כלומר בבקר לשלמים ולבני סמוך לחטאתן בקרבן שלמים, ואשר הבקר לעולה או לחטאת, אשר גם העולה חיצונה בנפרד. אשר בעולה וחטאת בינוני מעולה, לו הקרבנות אותם לא חטאת סמוכה, ובאו שאשה הלל (אם נבדקים דם ולבן) ולכן הם מובדלים לעולה וחטאת, ולכל לו לנקבשות. אבל שלמים בלי בהו מעולה, קרבנות חובה באסלה הם. ולזה בבנין חיצונה אולם היה, אלא אסונות הבאלו שלמים הם מעולים הם לעולה לשלמים.

ובכך, הרי חיצונה נבדים גם אומרו בקרבנות בקר שלמים אל קבשים קלים, ליבוי בהו מעולה, אבל אינם חובה יש לם בקרבן. רק חיצונה נבדים, דם ולבן אל, ורגל. אבל הם לו שלם.